

Werken aan een smart energy hub bij ARN

"Ook op mistige windstille dagen stroom nodig"

Ook in dit nummer

Recycling in zwaar weer

De wilde stort

Het laatste woord... betwist

Recycling ziekenhuisafval

🌀 **ARN begint samen met vier ziekenhuizen een onderzoeksproject naar recycling van ziekenhuisafval door middel van thermische drukhydrolyse, de techniek die gebruikt wordt bij de recycling van luiers. Begin 2025 tekenen de ziekenhuizen en ARN hiertoe een intentieovereenkomst.**

Al langer bestaat binnen de ziekenhuissector de wens om niet alleen minder afval (specifiek én niet-specifiek, zie kader) te produceren maar er ook duurzamere verwerkingsroutes voor te vinden. In samenwerking met het Rijnstate Ziekenhuis in Arnhem en de Nijmeegse ziekenhuizen Radboudumc, Canisius Wilhelmina Ziekenhuis en Sint Maartenskliniek, gaat ARN onderzoeken of het afval gerecycled kan worden door middel van thermische drukhydrolyse (TDH).

TDH is in beeld omdat het een robuuste en beproefde technologie is voor de verwerking van afvalstromen die bestaan uit meerdere materialen (bij luiers met name plastics, papiervezels, superabsorberende polymeren en organische verontreinigingen). Door de hoge druk en temperatuur vindt volledige sterilisatie plaats en worden medicijnresten vernietigd.

“Die hygiënisering is een absolute voorwaarde voor succes”, vertelt Gerjan de Koning, business developer circulaire projecten bij ARN. “Onze eerste zorg is dat het veilig kan voor personeel en omgeving. Dat moeten de proeven aantonen. Ook willen we achterhalen met welke mix van afvalsoorten we goede resultaten halen, en of het de ziekenhuizen lukt om ze af te scheiden en aan te leveren. Veel is daarbij nog onduidelijk. Maar dat we een intentieovereenkomst gaan tekenen, geeft aan dat we er vertrouwen in hebben.”

Wat is specifiek ziekenhuisafval?

Veel afval afkomstig uit ziekenhuizen verschilt niet wezenlijk van normaal bedrijfsafval. Anders is dat met zogenoemd *specifiek ziekenhuisafval* (sza). Dit bevat onder meer verbandmiddelen, laboratoriumafval, operatiekamerafval en menselijke weefsels. Het wordt beschouwd als gevaarlijk afval vanwege de mogelijke aanwezigheid van besmettelijke en toxische stoffen. Verbranden is tot nu toe de enige verwerkingsroute. Daartoe wordt sza verzameld in lucht- en vloeistofdichte vaatjes en afgevoerd naar de gespecialiseerde verwerker ZAVIN in Dordrecht. Maar sza bevat, net als niet-specifiek ziekenhuisafval, legio materialen die in principe goed recyclebaar zijn, waaronder verpakkingen, onderlegdoeken, verbandmiddelen en tissues.

Veel van wat ziekenhuizen weggooien is op zich prima recyclebaar. (Foto: Alamy)

Nieuwe weegsoftware

ARN investeert in nieuwe weegsoftware. De huidige applicatie doet weliswaar nog wat ervan verwacht wordt, maar omdat de leverancier enkele jaren terug door een buitenlands softwarebedrijf werd overgenomen, zal de software na verloop van tijd niet meer geüpdatet worden.

Weegsoftware staat aan de basis van de kernactiviteiten van ARN. Het nieuwe platform registreert, administreert en ondersteunt het acceptatieproces van afval- en grondstoffen tot en met de facturatie. Van elke aangeleverde partij wordt vastgelegd om hoeveel en wat voor soort afval of grondstof het gaat, wat de herkomst is en welke verwerkingsroute gekozen wordt.

Twee jaar geleden begon ARN al met het verkennen van de markt. Uiteindelijk werd gekozen voor 21QUBZ van het bedrijf 21south. Volgens Danny Perenboom, chef weeghuis,

speelde daarbij een rol dat de ontwikkelaars zelf ook uit de afvalwereld komen. “Dat het om een Nederlands bedrijf gaat, is ook in ons voordeel: ondersteuning is daardoor altijd dichtbij en er zijn geen taalbarrières.”

Maar uiteindelijk was het natuurlijk de functionaliteit die de doorslag gaf. “Met de nieuwe software maken we in dat opzicht een stap vooruit”, aldus Perenboom. “De applicatie bevat bijvoorbeeld koppelingen met het Landelijk Meldpunt Afvalstoffen, waardoor we onze maandelijkse rapportages uiteindelijk volledig kunnen automatiseren.”

Elektrische kraakperswagen

Johan van Kesteren (rechts), bedrijfsleider REMONDIS Nijmegen, ontvangt de sleutels van de gloednieuwe elektrische kraakperswagen.

Sinds juli heeft REMONDIS Nijmegen een volledig elektrische kraakperswagen in gebruik. Speciaal voor deze wagen installeerde ARN afgelopen voorjaar een snellaadpaal. Het voertuig wordt ingezet in de regio Nijmegen voor de inzameling van voornamelijk bedrijfsafval.

Door de opbouw is de kraakperswagen geschikt voor het legen van bedrijfsafvalcontainers van 240 tot 5.000 liter. De stille en emissievrije elektrische aandrijflijn leent zich bij uitstek voor inzameling van afval in de toekomstige emissievrije zones in Nijmegen en Arnhem.

Hoewel REMONDIS streeft naar een emissievrij wagenpark, is het nog geen uitgemaakte zaak dat uiteindelijk alle inzamelwagens elektrisch zullen worden aangedreven. Volgens Johan van Kesteren, vestigingsleider van REMONDIS Nijmegen, hangt veel af van de ervaringen die met dit voertuig worden opgedaan. "Elektrificeren is niet de enige optie als het emissievrij moet. Waterstof is ook een mogelijkheid, naast biobrandstoffen. De discussie daarover loopt."

COLOFON

AfvalStroom is het relatiemagazine van ARN B.V. ARN legt zich toe op de terugwinning van energie en grondstoffen uit (rest)afval uit de regio's Nijmegen (GR MARN) en De Vallei. *AfvalStroom* verschijnt digitaal en gedrukt in een oplage van 400 exemplaren. Overname van artikelen is toegestaan onder voorwaarde van bronvermelding ('Relatiemagazine AfvalStroom, ARN B.V.').

Copyright © 2024 ARN B.V.

Uitgever
ARN B.V.
 Postbus 7006, 6503 GM Nijmegen
 Nieuwe Pieckelaan 1, 6551 DX Weurt
 024 371 71 71
info@arnbv.nl
www.arnbv.nl

Redactionele productie en teksten
Peter Hamerslag, Derix*Hamerslag

Fotografie
ARN B.V., tenzij anders vermeld

Vormgeving en drukwerk
DHD Drukkerij, Groesbeek

Naar een smart energy hub voor de regio

 In samenwerking met omliggende gemeenten, duurzame energie-ontwikkelaars en de ondernemersvereniging van bedrijventerrein TPN-West onderzoekt ARN de voordelen van een smart energy hub op het ARN-terrein. Dit knooppunt voor ontvangst, doorgifte, conversie en opslag van diverse vormen van (groene) energie kan een belangrijke factor worden in de verduurzaming van bedrijventerreinen in de regio, waaronder TPN-West en Bijsterhuizen.

Maar ook in de driehoek Nijmegen-Beuningen-Wijchen liggen plannen voor verduurzaming klaar middels de realisatie van twee zonneparken en twee windparken met een gezamenlijk potentieel opwekvermogen van zo'n 75 megawatt. De projecten zijn al vergund, dus zou je verwachten dat realisatie ervan nog slechts een kwestie van tijd is gezien de exponentieel stijgende vraag naar elektriciteit bij burgers en bedrijven. Maar zo makkelijk is het niet.

Netcongestie

Want de netbeheerder heeft laten weten dat de parken niet op het overvolle openbare stroomnet kunnen worden aangesloten. Netcongestie laat dat niet toe. Gelukkig zijn daarmee niet alle kansen verkeken. Want wat via het openbare net niet kan, kan mogelijk wel via een apart eigen net. Verboden is dat niet, maar het brengt wel een complex aan uitdagingen met zich mee.

Aan de vraag naar elektriciteit zal het niet liggen: die is groot genoeg. Op bedrijventerrein TPN-West bijvoorbeeld zijn ondernemingen druk bezig te verduurzamen door onder meer productieprocessen en wagenparken te elektrificeren. En de gemeente Wijchen wil graag het bedrijventerrein Bijsterhuizen verder ontwikkelen. Maar overal lopen partijen daarbij aan tegen het probleem dat de netbeheerder de benodigde elektriciteitsaansluiting niet leveren kan.

"Dit zijn de twee gezichten van netcongestie", vertelt Sandra Hagenbeek, woordvoerder van de bedrijvenvereniging TPN-West. "De netbeheerder kan noch de vraag, noch het aanbod aan: de capaciteit van de lijnen is gewoon te klein. We kunnen natuurlijk geduldig afwachten tot het stroomnet voldoende versterkt is, maar dan zijn we zo tien jaar verder..."

In theorie is het mogelijk om de aan te leggen wind- en zonneparken rechtstreeks te koppelen aan afnemers op de diverse bedrijventerreinen. Maar in de praktijk is dit geen werkbare oplossing, simpelweg omdat de opbrengst van zon en wind sterk fluctueert. Hagenbeek: "Bedrijven hebben ook op mistige windstille dagen stroom nodig, en ook op zon- en feestdagen produceren de zonne- en windparken stroom."

Tot nu toe worden fluctuaties in aanbod en vraag van energie vooral opgevangen in het openbare elektriciteitsnet. Maar als bijvoorbeeld ook de stroom van de geplande zonne- en

Woordvoerder TPN-West Sandra Hagenbeek: "Pas als alle partijen aan boord zijn, kunnen we aan de slag."

windparken naar ARN geleid zal worden, is dat niet langer toereikend. Als elektriciteitsproducent heeft ARN weliswaar een aansluiting op het openbare stroomnet die nog enige ruimte biedt, maar als de parken op zonnige en winderige zomerdagen een piekvermogen van 75 MW gaan leveren, zal de energie lokaal opgeslagen of benut moeten worden. Hoe?

Energiebuffers

In een recente haalbaarheidsstudie wordt nadrukkelijk gekeken naar installaties die tezamen, als gekoppelde systemen, in de bufferfunctie kunnen voorzien. Voor kortdurende opslag van elektriciteit is een batterij nodig. Voor de goede orde: geen huis-tuin-en-keuken-batterij, maar een accu met de omvang van een scheepscontainer.

Warmte kan worden vastgehouden in een warmtebuffer. ARN heeft al een bescheiden warmtebuffer, die nu vooral gebruikt wordt voor het op voorraad houden van heet water voor onkruidbestrijding, maar een voldragen smart energy hub vergt een aanzienlijk groter exemplaar. Hiermee komt ook een groter vermogen beschikbaar, waardoor kan worden voorkomen dat bedrijven moeten investeren in warmtepompen die het congestieprobleem alleen maar zouden vergroten.

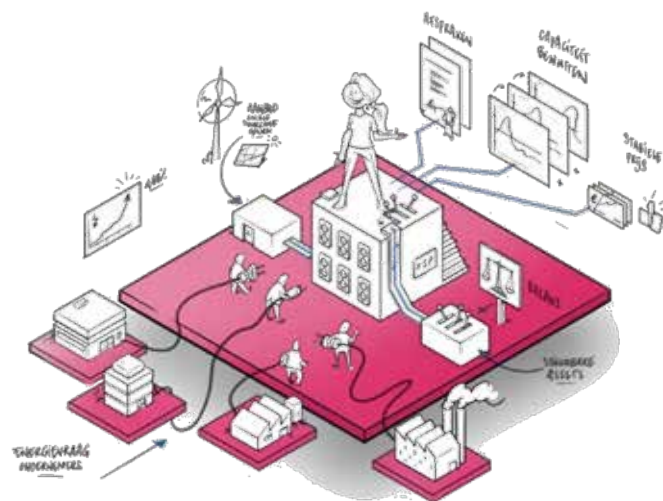
Op TPN-West zijn bedrijven die van fossiel kunnen overstappen op door ARN geleverde warmte. Maar er zijn ook bedrijven die zulke hoge temperaturen nodig hebben, dat aansluiting op het warmtenet geen uitkomst biedt. Met bijvoorbeeld groen gas zouden zij wel geholpen zijn.

TPN-West werkt aan een toekomstbestendig bedrijventerrein. (Foto: TPN-West)

Complex

Of de hub er ook daadwerkelijk komt, is afhankelijk van een complex van factoren. Het gaat hierbij niet alleen om de technische maar ook om de economische haalbaarheid en de bereidheid van partijen om samen te werken en risico's te delen. Sandra Hagenbeek: "Gaaf deze smart energy hub ruimte voor verduurzaming bieden voor ondernemers op TPN-West? Zijn de ondernemers bereid en in staat om over te schakelen van aardgas naar warmte? En wat gaat het kosten? Pas als je dat weet, kun je als ondernemer een business case opstellen. Pas als alle partijen aan boord zijn, kunnen we aan de slag."

Een smart energy hub vangt fluctuaties in vraag en aanbod van energie op.

Green Deal TPN-West

Trade Port Nijmegen-West (TPN-West) werkt aan een toekomstbestendig bedrijventerrein. Daartoe is in 2022 een Green Deal gesloten tussen de ondernemersvereniging, de gemeenten Nijmegen en Beuningen, de provincie Gelderland, de Hogeschool Arnhem-Nijmegen (HAN), The Economic Board, VNO/NCW en de Rabobank.

Roofdieren spelen een belangrijke rol in het reguleren van de populaties van kleinere dieren, wat bijdraagt aan de ecologische balans.

De wilde stort

Hoe weet je of de afwerking van een stortplaats ecologisch geslaagd is? Nodig een getalenteerde natuurfotograaf uit om er een dag rond te struinen en kijk wat-ie aan plaatjes mee terugneemt. De fotograaf van dienst is Thomas Bal. Eigenlijk is hij valkenier, maar zijn foto's laten zien dat hij weet hoe hij een camera moet vasthouden.

Wat de foto's ook tonen, is dat het ecosysteem zich goed ontwikkelt. De aanwezigheid van roofdieren als vossen, valken, buizerds en haviken geven aan dat het gebied voldoende prooidieren heeft, kenmerk van een gezonde voedselketen.

Van het afval onder hun leefgebied hebben de dieren geen weet. Door een water- en luchtdichte afwerking en een verantwoord beheer, is er geen gevaar dat milieuschadelijke stoffen vanuit de stort kunnen doorslaan naar het bovenliggende ecosysteem.

Mag ook de mens zich hier thuis voelen? Als het aan ARN ligt wel. Hoewel de inmiddels afgedekte en afgewerkte noordelijke flank van de stortplaats nog niet volledig voor het publiek is opengesteld, is al wel een wandelpad naar de top aangelegd. Het ligt nog altijd in de bedoeling om daar in de nabije toekomst een uitkijkpunt te realiseren.

De wildfoto's op deze pagina's zijn gemaakt door Thomas Bal van valkerijbedrijf Arte Venandi. De achtergrondfoto is gemaakt door terreinbeheerder Jan Gerrits.

Reeën en andere zoogdieren die zich in dit gebied vestigen, duiden ook op geschikte leefomstandigheden, zoals voedselrijke vegetatie en voldoende schuilplekken.

Biologische waterzuiveringsinstallatie gemoderniseerd

De verbouwing van de biologische waterzuiveringsinstallatie (BWZI) van ARN is zo goed als voltooid. De bestaande installatie, die nog dateerde uit 1994, voldeed niet langer aan de huidige behoeften. Her en der waren in de loop der jaren doseerpompen opgesteld. Een ingrijpende modernisering brengt de installatie weer bij de tijd.

Op het ARN-terrein liggen verschillende rioolleidingssystemen. Regenwater dat op daken en onverdachte grond valt, wordt via afvoerputjes afgevoerd en op het oppervlaktewater geloosd. Dit water is niet vervuild en vormt geen bedreiging voor het milieu. Ook regen die op de al afgedekte en afgewerkte delen van de stortplaats valt, valt in deze categorie. Door de waterdichte afwerking van de stortplaats kan dit water niet in contact komen met verontreinigingen.

Percolaat

Anders is dat met regen die valt op delen van de stortplaats die nog in gebruik zijn. Dit hemelwater raakt verontreinigd door de gestorte materialen, die bovendien zelf ook nog vocht afscheiden. Dit verontreinigde water, percolaat genoemd, wordt via een drainagesysteem naar de waterzuivering gepompt. Hetzelfde gebeurt met regenwater dat valt op andere buitenlocaties waar met afval wordt gewerkt en dat daarom als verdacht wordt aangemerkt. En dan is er nog de droogweeraanvoer, zo genoemd omdat het hier niet om regenwater gaat, maar

Alex Hoogeveen neemt watermonsters bij de biologische waterzuiveringsinstallatie.

Nieuwbouw van de ruimte voor sturingsapparatuur.

Doseersystemen

Ook in het licht van de voorgenomen uitbreiding van de biogasinstallatie, waar de bouw van drie extra composteertunnels inmiddels in volle gang is, werd besloten de koe bij de horens te vatten en de nog uit 1994 daterende waterzuiveringsinstallatie ingrijpend te moderniseren. De capaciteit werd uitgebreid, leidingen en pompen werden vernieuwd en de installatie werd voorzien van volledig geautomatiseerde meet-, regel- en doseersystemen om optimale omstandigheden te creëren voor de bacteriën die het werk doen.

“Die bacteriën voeden zich met de milieuschadelijke organische en stikstofverbindingen. Ze gedijen het beste bij een constante temperatuur tussen dertig en vijfendertig graden, in een milieu dat niet te zuur of te basisch is”, vertelt Alex Hoogeveen, operator van de waterzuivering. “De zuurwaarde wordt constant gemeten en volautomatisch gecorrigeerd door natronloog toe te voegen. Ook de temperatuur van het water wordt voortdurend gemonitord en constant gehouden. Alle systemen zijn bovendien voorzien van beveiligingen, zodat als er onverhoopt een storing is, bijvoorbeeld in een van de doseersystemen, dat niet kan leiden tot vervuiling van grond- of oppervlaktewater.”

De nieuwe installatie is voorzien van volledig geautomatiseerde doseersystemen.

om afvalwater van onder meer toiletten, douches, keukens en wasinstallaties.

Bij de BWZI komen deze stromen samen. Een trommelzeef vist meegevoerde vaste deeltjes eruit, zoals bladeren, stukjes plastic, hout of rubber. Daarna is het aan speciale bacteriën om het water te ontdoen van de milieuschadelijke stikstofverbindingen en organische verontreinigingen.

Die bacteriën kregen de laatste jaren steeds meer op hun brood doordat de samenstelling van de afvalwaterstromen veranderde. “Vooral de hoeveelheid ammonium in het afvalwater nam toe”, vertelt Jan Gerrits, terreinbeheerder en hoofd van de BWZI. “Dat komt vooral doordat we er steeds beter in slagen stikstofemissies naar de lucht te vermijden door ammoniak uit rookgassen weg te wassen. Daardoor gaat er minder stikstof de schoorstenen uit, maar wordt de waterzuivering meer op de proef gesteld.”

Terreinbeheerder Jan Gerrits: “De hoeveelheid stikstof in het afvalwater is toegenomen.”

Recycling in zwaar weer

Het zit de recyclingsector niet mee. Alle goede bedoelingen ten spijt, lukt het vooral veel kunststofrecyclers maar moeilijk om het hoofd boven water te houden. De belangrijkste oorzaak is de lage olieprijs; plastics zijn immers oliederivaten.

Ook ARN merkt het. De uit luiers herwonnen plastics brengen momenteel minder op. Een tijdlang stagneerde de vraag zelfs volledig. "Nu gaat het weer", vertelt directeur Jacob Vermeulen, "maar een tijdje was het lastig om voldoende ruimte vrij te maken om alle geproduceerde plastics tijdelijk op te slaan, in afwachting van een aantrekkende vraag."

Huiverig

De afhankelijkheid van de olieprijs doet de circulaire transitie geen goed. Recyclers hebben stabiele inkomsten nodig, en onzekere opbrengsten maken investeerders huiverig om innovatieve startups te financieren. Maar wat eraan te doen? Vermeulen: "Je kunt het probleem deels ondervangen door kunststofverwerkers te verplichten minstens een bepaald percentage recycleeft te gebruiken. In Nederland zou zo'n verplichting in 2027 van kracht worden, maar of dat ook gaat gebeuren? Er is ook kritiek op. Het voornaamste bezwaar is dat je zo'n regeling eigenlijk op Europese schaal moet invoeren om te voorkomen dat de concurrentiepositie van

Nederlandse kunststofverwerkers in het gedrang komt. Zo'n Europese verplichting zal er vermoedelijk wel komen, maar niet voor 2030. Recyclers hebben daar op dit moment weinig aan."

Lage kunststofprijzen zijn helaas niet het enige probleem. Recyclers lopen er ook tegen aan dat wet- en regelgeving nog niet klaar zijn voor de circulaire toekomst. Ook hierover kan ARN meepraten. Een twee jaar geleden gelanceerd project om kunststoffen af te scheiden uit bedrijfsafval voordat dit verbrand wordt, is even op de plank gelegd. "Geen afstel, maar uitstel", verzekert Vermeulen. "Eigenlijk iedereen is het erover eens dat als je plastics uit bedrijfsafval kunt vissen, je op alle fronten wint. Je vermijdt fossiele CO₂-emissies, je hoeft die CO₂ dus ook niet achteraf op te vangen, en door secundaire grondstoffen op de markt te brengen, zijn ook minder virgin plastics nodig – ook dat scheelt CO₂."

Weeffout

Maar waarom gebeurt het dan niet? Vermeulen: "Sinds 2021 betalen afvalenergiecentrales een CO₂-heffing. De kosten daarvan lopen inmiddels behoorlijk op. Je zou dan verwachten dat we die kosten kunnen beteugelen door minder fossiele CO₂ uit te stoten. Dat is immers het doel van die regeling. Maar er zit een weeffout in."

Door een stagnerende vraag naar secundaire grondstoffen moest ARN de luiersplastics een tijdlang opslaan. (Foto's: Johan Groot Jebbink)

Goed bestuur

Vaak bekruipt me het gevoel dat de publieke en de private sector steeds minder begrip voor elkaar kunnen opbrengen. In het onrustige politieke landschap, waarin alles ter discussie wordt gesteld en we elkaar voortdurend de maat nemen, worden verschillen uitvergroot en wordt cohesie genegeerd.

Overheid en bedrijfsleven: ze kunnen niet zonder elkaar – maar kennelijk steeds vaker ook niet met elkaar...

Gelukkig zijn er ook tegenvoorbeelden. De publiek-private samenwerking die aan de basis ligt van ARN, is zo'n tegenvoorbeeld. Buiten de schijnwerpers van de landelijke politiek, in de luwte zagezegd, doen de MARN-gemeenten en hun commerciële medeaandeelhouder REMONDIS wat van hen verwacht wordt: goed besturen. Elk vanuit een eigen verantwoordelijkheid, maar met respect voor die van de ander.

Deze samenwerking levert daadwerkelijk veel op, juist omdat de *governance* zo goed georganiseerd is, de doelstellingen helder zijn en de partijen weten wat ze aan elkaar hebben. Zo ontstaat ruimte voor innovaties (denk aan luierreclycling), waarbij risico's worden gedeeld en projecten relatief snel en tegen lage kosten worden gerealiseerd. Waarbij een zakelijke benadering leidt tot hoge kwaliteit van dienstverlening zonder dat de overheid de controle over de publieke diensten en de belangen van haar burgers verliest.

Natuurlijk conflicteren soms de doelstellingen van de publieke en private partners. Maar in de praktijk wordt dit altijd netjes opgelost binnen de vergaderingen van aandeelhouders en commissarissen, waarin publieke en private partijen evenredig vertegenwoordigd zijn.

Als voorzitter van de Raad van Commissarissen ben ik er trots op een bescheiden bijdrage te mogen leveren. Maar de eer van het vele werk komt natuurlijk toe aan alle medewerkers van ARN en aan hen die binnen de MARN-gemeenten en binnen REMONDIS deze uitzonderlijke samenwerking borgen.

Allen fijne feestdagen toegewenst!

Adriaan Visser
Voorzitter Raad van
Commissarissen ARN B.V.

ARN-directeur Jacob Vermeulen: "Eigenlijk iedereen is het erover eens dat als je plastics uit bedrijfsafval kunt vissen, je op alle fronten wint."

"Kort gezegd komt het erop neer dat het heffingstarief bepaald wordt op wat hier aan afval wordt binnengebracht, niet op wat we verbranden. Stel dat 100 ton bedrijfsafval wordt aangeleverd die voor twintig procent uit plastics bestaat, dan is die mix de grondslag voor de CO₂-heffing... als we honderd ton verbranden, maar ook als we tachtig ton verbranden. Dat we door die twintig ton plastics eruit te vissen bijna alle fossiele componenten verwijderen, wordt in de CO₂-aanslag niet verdisconteerd. Alleen dit al levert een zo groot financieel nadeel op, dat we de investering hebben moeten uitstellen."

Het laatste woord

Dit is in deze vorm de laatste *AfvalStroom*, en volgens mij is dat Conny's schuld. Conny van de Pavert is de drijvende kracht achter dit blad. Ze schrijft het niet zelf, maar ze zorgt dat het geschreven wordt, en dat is, kan ik u uit ingewijde bron melden, een vorm van magie. Waar ze nu mee ophoudt, want ze wil andere dingen gaan doen. Dat mag kennelijk zomaar. Ik weet nu al dat ik haar missen ga. Hoewel ze behoorlijk eigenwijs kon zijn. En koppig! Maar als je haar wijsmaakte dat je de teksten morgen zou sturen, geloofde ze dat.

- Welnee.
- Wat welnee? Niet...? Echt niet...?
- Tuurlijk niet! Niemand hier, alleen jij geloofde dat. Maar even iets anders, je kop klopt niet.
- Nou ja zeg, zit m'n haar...
- Niet je hoofd, je kop! Je hoofd is... nou ja... maar je kop klopt niet. Hierboven, je moet omhoogkijken, wat zie je?
- Een... plafond...?
- Je kop! Je kunt toch lezen? *Het laatste woord*. Het staat hierboven en het klopt niet.

Wat zei ik? Eigenwijs. Koppig. Dit dus.

- Zeg Conny, even voordat ook de laatste lezer de draad kwijtraakt... Je snapt toch dat het idee is, dat jij en ik voor deze achterpagina een gesprek hebben...
- Waar ik nooit voor was...

AfvalStroom gaat digitaal

Dit is de laatste *AfvalStroom* in gedrukte vorm. Vanaf 2025 gaan we over naar digitale nieuwsvoorziening.

Wilt u onze nieuwsberichten blijven ontvangen?

Als u *AfvalStroom* nu al digitaal ontvangt, hoeft u niets te doen. Als u uitsluitend de gedrukte versie ontvangt, geeft u dan even het e-mailadres waarop u onze berichten wilt ontvangen door aan info@arnbv.nl

Dan zorgen wij dat de verzending wordt aangepast.

- Maar alle andere redactieleden wel, zodat wij nu dus een gesprek hebben, dit gesprek, waarna ik naar huis ga om daar tekst van te kleien, deze tekst, *en dan* komt pas die kop. Zullen we zeggen... morgen? Morgen moet lukken.
- Tuurlijk jongen, wat jij wil. Maar als je na veel zuchten en steunen en voor je uit staren en je deadline niet halen je tekst inlevert, staat daar dan deze kop boven? Die klopt namelijk niet.

Zucht. Dit. Heb je een dijk van een kop bedacht voor de laatste pagina van het laatste nummer, vindt Conny dat-ie niet klopt. Het lastige is dat ze een beetje een punt heeft. *AfvalStroom* houdt in deze vorm op te bestaan, maar gaat door als digitale nieuwsbrief. Dus is dit niet echt het laatste nummer, en niet echt het laatste woord. Maar als ik dat toegeef, kost het me m'n kop.

- Maar Conny, dit is *jouw* laatste nummer. Jij stopt ermee, daarom krijg jij zo het laatste woord. Daar! Opgelost! Mijn kop klopt!
- Nou ja..., dat wilde ik je nog vertellen, ik stop nog even niet... Ik blijf langer om m'n opvolger in te werken en ga daarna nog een zieke collega vervangen, dus...
- Dus... dus... dus wij hebben dit gesprek omdat dit het laatste nummer is, maar dat is het niet, en omdat jij weggaat, maar dat doe je niet! En wat moet ik nou? Ik had beter die arme drukker kunnen interviewen!
- Goed plan! Doen! Dan blijft mijn ko... hoofd buiten dit blad. En dan kun jij aan Dick vragen of hij jouw opvattingen over deadlines ook zo amusant vond. En of plooien gladstrijken zijn hobby is.
- Ja ja, wrijf het erin. Sorry Dick! En dank je wel team Dick, good job! Maar Conny, wat jij kunt kan ik ook. Kijk omhoog. Wat zie je?
- Het... plafond...?
- Klare tekst, bekopt-en-al. Je magie heeft wéér gewerkt, Conny. Er moet nu alleen nog een punt achter. De drukker wacht, aan jou het laatste woord.
- Tot ziens beste mensen! Geniet van de feestdagen! Gelukkig nieuwjaar!